

Ægteskaber, blev retlig fastslaaet. Da det for vor Betragtning staar som det væsentlige, at Hustruens Retsstilling forbedres, og derimod som mindre væsentligt, ad hvilken Vej dette Fremskridt tilvejebringes, tro vi, at Kvindesagens Venner bør benytte den Mulighed, der maatte være for ad denne Vej at naa fremad. Men vi ere ikke blinde for de praktiske Vanskeligheder, der møde, naar man slaar ind paa denne Vej, og vi skulle derfor tilraade, at man foreløbig indskrænker sig til at kræve Hustruens Medraaden paa de Omraader, hvor disse Vanskeligheder ikke ere til Stede eller dog ville være lette at overvinde. Vi tænke først og fremmest paa saadanne Handlinger, der indeholde et Forbrug af Formuen — i Nutiden eller som en Fremtidsmulighed — nemlig Gaver og Borgen. Her synes den Grundsætning i den bestaaende Ret, at den fælles Formue er bestemt til fælles Brug, at maatte medføre, at den ene Part ikke paa egen Haand bør kunne forbruge — til Bedste for Tredjemand —, nogen væsentlig Del af, hvad der er bestemt til Familiens fælles Brug. Dernæst antage vi, at det vil findes stemmende med Billighed, at Manden ikke alene bør kunne overdrage eller pantsætte de fælles faste Ejendomme. Og man befinder sig her endnu paa et Omraade, hvor Hensynet til Tredjemand og Samhandelens Tarv ikke kan paaberaabes mod at kræve Hustruens Samtykke. Thi det maatte jo være en Selvfølge, at der for at sikre Hustruens Ret vilde udkræves en Tinglæsning af Vielsesattesten, for saa vidt Manden indbragte Ejendommen i Fællesformuen, ligesom der nu kræves en Tinglæsning af Vielsesattesten for at sætte Manden i Stand til at kunne raade over den af Hustruen medbragte Ejendom.

Hvad der kan gøres for at sikre Hustruen nogen Raadighed over Børnene, maatte blive Gjenstand for særlig Overvejelse. Det er os bekjendt, at der findes Præster, som i Overensstemmelse med Lovens Ord fordre ikke blot Faderens, men ogsaa Moderens udtrykkelige Samtykke for at vi en ikke fuldmyndig Person. Og der gives Højesteretsdomme, som under særegne Forhold have givet Hustruen fremfor Manden Ret til at raade over Børnene. Der findes saaledes ogsaa paa dette Omraade visse Tilknytninger i de bestaaende Tilstande for en fremtidig Ordning, der anerkjender Moderens Ret. Men i øvrigt tro vi rigtignok, at Vanskelighederne ved at indrømme Samraaden paa dette Omraade vilde være større, end t. Ex.